

Valutarisiko fastsættes som ét gennemsnit. Da det endvidere er normalt at afdække valutadispositioner, vil der blive fastsat særlige regler for vægtning af valutadispositioner, for hvilke der er indgået en dækningsforretning.

Reglerne om risikovægtning vil blive omfattende og detaljerede, og vil løbende skulle justeres i takt med udviklingen. Disse regler fastsættes derfor efter *stk. 2* i en bekendtgørelse udstedt af Finanstilsynet.

Bestemmelsen i *stk. 3* svarer til den nuværende i § 21, *stk. 2*.

I forslaget *stk. 4* foreslås, at 6-måneders fristen i den nuværende bank- og sparekasselovs § 21, *stk. 3*, nedsættes til 3 måneder, da egenkapitalkravet med forslaget giver et mere direkte udtryk for risikoen. Hvis der ved en fejlstyring ikke er dækning, skal der straks træffes foranstaltninger i form af f.eks. ændring af balancesammensætningen til retablering af egenkapitaldækningen.

Tilsynet gives mulighed for i de konkrete tilfælde at forlænge eller afkorte fristen for opfyldelsen.

Til nr. 6

Der er ved fastsættelsen af egenkapitalkravet i forslaget til ændring af § 21 taget hensyn til, at reglerne om, at ansvarlig indskudskapital kan ligestilles med egenkapital, samtidig foreslås ophævet. Baggrunden for dette forslag er følgende:

Ansvarlig indskudskapital er ikke en sikring mod konkurs, idet den ansvarlige indskudskapital ikke kan indgå i bedømmelsen af, om et pengeinstitut er solvent eller ej. Dette er blevet illustreret af, at den ansvarlige indskudskapital i flere tilfælde har vist sig at være uegnet ved en rekonstruktion af et pengeinstitut, idet der ikke kan foretages en nedskrivning af ansvarlig indskudskapital, uden at pengeinstituttet erklæres konkurs.

Endvidere er der eksempler på, at en række af de aftaler om ansvarlig indskudskapital, som pengeinstitutterne indgår i overensstemmelse med international kutyme, indeholder klausuler, der kan medføre, at kapitalen forfalder før den stipulerede femårsperiode. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor kapitalgrundlaget forringes, eller hvor pengeinstituttet bliver genstand for en rekonstruktion. Det oprindelige formål med ansvarlig indskudskapital – at indføre en særlig kapitalform for sparekasserne – er ikke afgørende, når der som foreslået åbnes adgang til at omforme sparekasser til aktieselskaber.

Endelig skal det nævnes, at indskudskapital som særlig sikring af indskyderne/kreditorerne vil være

af mindre betydning, efter at der er indført en indskydergarantiordning.

Til nr. 7

Den nuværende § 23 har til formål at begrænse et pengeinstituts risici på en enkelt kunde, idet pengeinstitutterne ikke må have et engagement med en enkelt kunde, der overstiger 35 pct. af pengeinstituttets egenkapital. Såfremt direktionen og to trediedele af bestyrelsen er enig, kan engagementet forhøjes til 50 pct. af pengeinstituttets egenkapital.

Ved engagementer har loven hidtil kun henregnet »at yde kredit eller påtage sig garanti for«. Imidlertid kan et pengeinstitut have andre risici med en enkelt kunde, uden at disse risici er medtaget i den nuværende bestemmelse. Formålet med ændringen er derfor at medtage disse.

Risiciene opstår ved, at pengeinstituttets kunde på grund af sine økonomiske forhold, f.eks. konkurs, ikke kan gennemføre indgåede forretninger med pengeinstituttet. Pengeinstituttet kan derfor være nødsaget til at foretage en kompensationsforretning til anden side, og er i den forbindelse udsat for at lide et økonomisk tab. Tabet vil som regel kunne anmeldes i den oprindelige kontrahents bo, men kravet vil ofte ikke have megen værdi.

Pengeinstitutter medregner ofte internt de nævnte afviklingsrisici, når pengeinstituttet opgør forholdet til en kunde. For disse institutter vil der derfor alene være tale om, at de i almindelighed benyttede regler tillige gøres til et lovkrav.

Til nr. 8

I betænkning nr. 1108 om »Brancheglidning i den finansielle sektor« er det foreslået at forøge muligheden for pengeinstitutternes samlede aktieportefølje.

Liberaliseringen skal ses som led i et almindeligt ønske om at kunne tilføre risikovillig kapital til erhvervsvirksomheder.

Begrænsningen for den samlede aktieinvestering vedrører såvel aktier i pengeinstitutternes datterselskaber som i koncernuafhængige selskaber. Udvidelsen får derfor tillige den virkning, at pengeinstitutterne i et vist omfang får mulighed for at udvide aktiviteterne i datterselskaber.

Finanstilsynet har mulighed for at dispensere fra reglen, og det forudsættes, at den nuværende dispensationspraksis fortsættes. Efter praksis dispenseres der sædvanligvis for aktier i udenlandske datterbanker og i børsrådgivningselskaber. Baggrunden herfor er, at man ikke vil hæmme de danske pengeinstitutters udvikling i udlandet henholdsvis, at børsreformen